

skulde vise Uretfærdighed mod nogen Fabrikation. Der er meget stor Forskjel paa at sætte en Beskyttelse, hvorved der vises Retfærdighed mod mange andre Menneſker, og saa ikke at ville have, at en Industri skal svare Afgift af sine Raastoffer, medens man ophæver al Forskjel paa Told mellem Raastoffer og fabrikerede Varer. Det er ganske sikkert, at der i ethvert af de Toldlovsforslag, der foreligge, bliver en vis Uoverensstemmelse tilbage, men efter det Forslag, der nu er vedtaget ved 2den Behandling, dreier det sig om saadanne rene Ubethydeligheder for enhverjomhelst Industri, at der ikke kan udledes Noget deraf. I ethvert Tilfælde er der nogle Industrier, hvor det i meget højere Grad har været Tilfældet, hvor man af andre Hensyn ikke har villet prisgive Raastofferne fuldstændig. Saaledes har man f. Ex. ikke villet give Papir fuldstændig fri, skjøndt Bogtrykkerier og Bogbinderier og flere andre Fabrikationer benytte dem som Raastoffer eller Hjælpstoffer. Altsaa, dette kan det ærede Medlem ikke paaberaabe sig. Her derimod indfører man en ny Uretfærdighed, som jeg fra første Færd af har opponeret imod, og som det ærede Medlem ved sit Forslag ikke har afhjulpet. For saa vidt det ærede Medlem mente, at naar Silketolden vilde indbringe Mindre, kunde man vente, at Bintolden vilde indbringe Mere, naar den blev nedsat, saa tror jeg ikke, at det ærede Medlem kan drage denne Slutning; thi Tolden paa Vin er temmelig lav, hvorimod Tolden paa Silke allerede har været umaadelig høj. Det er en forholdsvis ringe Nedsættelse, der sker paa Bintolden i Sammenligning med den nuværende Bintold, hvorimod det er en temmelig betydelig Forhøjelse, der finder Sted for Silke, nemlig 1 Kr. pr. Bund Høfsilke og i Forhold dertil andre Silkevarer. Derfor kan det ærede Medlem ikke fuldt drage den Slutning. Jeg tror ikke, at Bintolden vil blive saa billig, at det vil kunne have en saa væsentlig Indflydelse paa Forbruget, at Indtægten vilde blive forøget. Jeg tror heller ikke, at det, dersom Bintolden blev sat saaledes, som Regjeringen har foreslaaet i sit Toldlovsforslag, og som vi hidtil have været enige om, nemlig til 15—20 Ore, vilde betyde, at Binindsførselen aftager, thi saa stor en Rolle vil den Forskjel ikke komme til at spille. Noget Andet gjælder som sagt for Silke. Det ærede Medlem betragtede de Indvendinger, jeg gjorde med Hensyn til Posteringsmaaden, som enten ubetydelige eller urigtige. Hvad for det Første Fodtøi angaar, tror jeg, at det ærede Medlem har forvejlet det Forslag, der nu foreligger, med Regjeringens oprindelige Forslag. I Regje-

ringens oprindelige Forslag lyder Nr. 100 saaledes: „Andre Silkevarer, herunder sammensatte Manufakturvarer, hvori Silke er den underordnede Del.“ Det stemmer med det andet Forslag, men saa tilføies der i Regjeringens Forslag: „samt alt Fodtøi med Overtøi, hvori forefindes Silke.“ Det staar ikke i det af Folkethinget vedtagne Forslag af den Grund, at Fodtøi er blevet behandlet paa en anden Maade i Folkethingets Forslag. Det har det ærede Medlem overset, og saaledes som det ærede Medlem har redigeret sit Forslag i Overensstemmelse med Folkethingets Vedtagelse, kommer Fodtøi ikke ind derunder. Det kan ikke nytte Noget, at det ærede Medlem siger, at det vil komme ind derunder, thi det strider mod den Postering, som findes i den nuværende Tarif, og der findes ikke Spor af Anvisning paa, hvorledes Fodtøi skal behandles efter den Bestemmelse. Jeg vil blot gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Tøi, hvori der forefindes Silke, er ikke Silkevarer, thi det er Noget, som er forarbejdet af Silkevarer, og i saa Henseende gjør Toldtarifjen helt igjennem en aldeles bestemt Forskjel imellem Forbrugsgjenstanden, der er forarbejdet af Manufakturvarer, og Manufakturvarerne selv. Jeg kunde forøvrigt godt give det ærede Medlem flere Exempler, hvis han ønskede det, men jeg vil ikke opholde Tiden dermed. Blot skal jeg gjøre opmærksom paa, at i Anmærkningerne, som findes saavel i Regjeringens som i det af Folkethinget nu vedtagne Forslag, findes flere Punkter, som enten nødvendigvis eller i alt Fald billigt burde tages med, naar man vil foretage de Forhøielser, som her ere foreslaaede. Der staar f. Ex. i Anmærkning 4: „at Silkeelastiker som den underordnede Del af en Manufakturvare bevirker ikke Varens Hensjættelse til en højere Told end efter Hovedstoffet.“ Naar det ærede Medlem mener, at de af ham foreslaaede Bestemmelser uden videre skal finde Anvendelse paa Fodtøi, og han ikke tager denne Bestemmelse med om Silkeelastiker, bliver Følgen deraf, at ethvert Par Støvler, hvori der findes Silkeelastiker, skal fortoldes som Silkevarer. Fremdeles staar der i Anmærkning 5 til Manufakturvarer: „at Silkevarer sammenlæbende med andet Stof henføres, forjaavdi ikke Andet særligt er fastsat, til de lavest bestattede Silkevarer.“ Hvis det ikke stod der, vilde Silkevarer, sammenlæbende f. Ex. med Børdug, Guttaperka og deslige, være at henføre til den anden Silkeposition, som skal fortoldes med 3 Kroner. Det kan dog vist ikke være det ærede Medlems Mening. Jeg kunde gjerne gaa videre, om man ønskede det, men jeg tror, at de fremdragne Exempler fra denne ene Artikel ere tilstrække-